

PERSBERICHT.

Handen af van het SKB !

“Ik ben ervan overtuigd dat kleine ziekenhuizen de beste kwaliteit van zorg kunnen leveren. Dergelijke ziekenhuizen hebben de ideale maat om goed te kunnen organiseren”. Aldus Henri Janssen, bestuurder van Streekziekenhuis Koningin Beatrix in SKBeeld, september 2009. *“Het is niet meer van deze tijd dat mensen langer moeten wachten voor ze geholpen worden”* zegt Janssen in hetzelfde artikel uit 2009. Amper twee jaar later pleit dezelfde Janssen voor een fusie met het Slingeland Ziekenhuis in Doetinchem en is hij voorstander van gezamenlijke nieuwbouw ergens in het midden van de Achterhoek. Hoezo ‘klein’ en zo dicht mogelijk bij de mensen?

Als het aan Janssen ligt wordt al in februari 2012 een definitief besluit genomen over de toekomst van het SKB. De onrust over de koerswijziging en de haast van Janssen groeit met de dag, ook onder de werknemers en specialisten van het SKB. Vanuit de politiek is Janssen inmiddels kritisch bevestigd, maar deze geeft vooralsnog geen krimp. Dit ondanks het feit dat een eventueel vertrek van het SKB uit Winterswijk ingrijpende gevolgen zal hebben voor de hele Oost-Achterhoek. Een Oost-Achterhoek die toch al een bovengemiddelde vergrijzing kent en te kampen heeft met krimp en een sterk teruglopende werkgelegenheid. Dan zwijgen we nog maar over de verbindingen in dit dunbevolkte plattelandsgebied, waar “randstadnormen” ook in de zorg volledig voorbijgaan aan volstrekt afwijkende omstandigheden.

Door de enorme verkokering binnen de overheid kan Janssen het zich blijkbaar veroorloven met oogkleppen op te opereren, want voor Janssen telt naar eigen zeggen alleen de kwaliteit van de zorg. Alsof die alleen gegarandeerd kan worden door schaalvergroting. Groter betekent lang niet altijd beter en al helemaal niet goedkoper. Zeker niet als ook alle andere maatschappelijke gevolgen in de beschouwing worden betrokken.

Dat het ook anders kan bewijzen het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis (OLVG) in Amsterdam en MC Zuiderzee in Lelystad. Deze ziekenhuizen starten deze maand als eerste ziekenhuizen in Europa met Tele-IC. Dit houdt in dat een intensivist van het OLVG ‘s avonds, ‘s nachts en in het weekend op afstand de behandeling overneemt van patiënten op de Intensive Care (IC) in een ander ziekenhuis. Hierdoor kan de kwaliteit van de intensieve zorg in kleine ziekenhuizen 24 uur per dag worden geborgd. Maatregelen die aantonen dat er nog heel wat mogelijk is en nog flinke winst kan worden geboekt zonder meteen te fuseren en in één gebouw bij elkaar te gaan zitten.

Het zal echter niet de eerste keer zijn dat achter gesloten deuren wordt geprobeerd een trein in gang te zetten die daarna niet meer te stoppen is. Sterker nog, door niet meer te investeren in het huidige SKB is het SKB ten dode opgeschreven. En tegen de tijd dat de ingrijpende gevolgen van dit soort besluiten zichtbaar worden, is het leed al geschied en is er geen weg meer terug. De Betuwelijn werd ook niet meer afgebroken nadat duidelijk werd dat deze vele miljarden duurder zou uitvallen dan beloofd. Bovendien wordt het aanvankelijk heilige argument van het grote economische voordeel steeds verder naar de toekomst verschoven.

Voor behoud van het SKB in de Oost-Achterhoek is het echter nog niet te laat. Maar dan moet er wel (en snel) actie worden ondernomen!

Op dinsdag 24 januari aanstaande vindt in Zalencentrum Wamelink vanaf 20.00 uur onder leiding van een aantal bezorgde Oost-Achterhoekers een brainstormbijeenkomst plaats met het doel om in overleg met zoveel mogelijk belangstellenden en betrokkenen te komen tot een

plan om het tij nog op tijd te keren en liefst samen met het SKB te bekijken of het ook anders kan. Want één ding staat vast:

Het SKB moet in Winterswijk blijven !